DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 15 december 2005 *

I mål C-344/03,

angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som väckts den 1 augusti 2003,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av G. Valero Jordana och P. Aalto, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Republiken Finland, företrädd av T. Pynnä, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: finska.

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gulmann (referent), R. Schintgen, G. Arestis och J. Klučka,

generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
justitiesekreterare: byrådirektören K. Sztranc,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 22 september 2005,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har yrkat att domstolen skall fastställa att Republiken Finland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT L 103, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 161), i dess lydelse enligt akt om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om

anpassning av fördragen (EGT C 241, 1994, s. 21, och EGT L 1, 1995, s. 1) (nedan kallat direktivet), genom att inte tillämpa det undantag som föreskrivs i artikel 9.1 i detta direktiv i enlighet med de kriterier som fastställs i denna bestämmelse och genom att inte ha visat att de villkor för ett undantag som anges i ovannämnda bestämmelse, särskilt villkoren "om det inte finns någon annan lämplig lösning" och "i litet antal" är uppfyllda för vårjakt på ett antal sjöfåglar, särskilt arterna ejder (Somateria mollissima), knipa (Bucephala clangula), småskake (Mergus serrator), storskrake (Mergus merganser), svärta (Melanitta fusca) och vigg (Aythyafuligula) på finländska fastlandet och på Åland.

Tillämpliga bestämmelser

Gemenskapsrätten

2 I artikel 7 i direktivet föreskrivs följande:

"1. De arter som anges i bilaga 2 får med hänsyn tagen till deras populationsnivå, geografiska spridning och reproduktion inom gemenskapen jagas i enlighet med nationell lagstiftning. Medlemsstaterna skall säkerställa att jakten på dessa arter inte äventyrar ansträngningarna att bevara arterna i deras utbredningsområde.

2. De arter som anges i bilaga 2 del 1 får jagas i det geografiska havs- och landområde som omfattas av detta direktiv.

3. De arter som anges i bilaga 2 del 2 får endast jagas i de medlemsstater beträffande vilka detta markerats i den bilagan.

4. Medlemsstaterna skall säkerställa att jakt, även falkenering om sådan bedrivs, som äger rum i enlighet med gällande nationella bestämmelser, överensstämmer med principerna om ett förnuftigt utnyttjande och en ekologiskt balanserad kontroll av de berörda fågelarterna och är förenlig med de åtgärder som vidtas enligt artikel 2 med avseende på populationen av dessa arter, särskilt flyttfåglar. De skall särskilt se till att de arter på vilka jaktlagstiftning tillämpas inte jagas under uppfödningssäsongen eller under häckningens olika stadier. Beträffande flyttfåglar skall medlemsstaterna särskilt se till att de arter som berörs av jaktbestämmelser inte jagas under häckningen eller under återvändandet till häckningsplatserna. Medlemsstaterna skall till kommissionen lämna all relevant information om den praktiska tillämpningen av sina gällande jaktbestämmelser."

3 I artikel 9 i direktivet föreskrivs följande:

"Medlemsstaterna får, om det inte finns någon annan lämplig lösning, medge undantag från bestämmelserna i artiklarna 5, 6, 7 och 8 av följande anledningar:

...

c) För att under strängt kontrollerade förhållanden och på selektiv grund tillåta fångst, hållande i fångenskap eller annan förnuftig användning av vissa fåglar i litet antal."

4 Enligt artikel 16.1 i direktivet skall det för att genomföra nödvändiga ändringar inrättas en kommitté för anpassning till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen. Den skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande. ORNIS-kommittén är den kommitté som har ansvaret för den tekniska och vetenskapliga utvecklingen på direktivets område och den har inrättats med stöd av artikel 16 i direktivet.

5 I bilaga 2 till direktivet nämns särskilt ejder, knipa, småskrake, storskrake, svärta, vigg och alfågel (Clangula hyemalis).

Den nationella lagstiftningen

Finländska fastlandet

6 I artikel 24 i jaktförordning (nr 666) av den 12 juli 1993 i dess lydelse enligt förordning (nr 869) av den 27 november 1998 (nedan kallad jaktförordningen) anges de allmänna fredningstiderna enligt följande:

"Allmänna fredningstider

Viltet är fridlyst som följer:

...

13) ... knipa ... åda och dess årsunge 1.1–20.8 fram till klockan 12.00,

14) guding, 1.1–31.5,

15) alfågel, småskrake och storskrake 1.1–31.8."

7 I artikel 29 i jaktförordningen föreskrivs vissa undantag från fredningstiderna enligt följande:

"Vårjakt på vissa sjöfågelarter:

Om det inte finns någon annan tillfredsställande lösning och jakten inte inverkar menligt på möjligheterna att upprätthålla en gynnsam skyddsnivå, får bofasta personer inom kommuner som gränsar till havsområdet i Nylands, Egentliga Finlands och Satakunda jaktvårdsdistrikt med undantag för de allmänna fredningstider som anges i 24 § 1 mom. jaga små mängder alfågel samt hanfågel av ejder, knipa, småskrake och storskrake under tiden 10.4–21.5."

8 Jord- och skogsbruksministern har åren 1998–2001, med tillämpning av jaktförordningen, regelbundet medgett att det beviljas tillstånd för vårjakt för samtliga eller vissa av dessa arter.

Åland

9 I artikel 20 1 och 2 mom. i jaktlag för landskapet Åland 5.7.1985/31, i dess lydelse enligt landskapslagarna 68/1995 och 46/1999 (nedan kallad landskapslag nr 31), föreskrivs följande:

"Landskapsstyrelsen kan, efter att ha hört jaktvårdsföreningarna, genom landskapsförordning utfärda närmare bestämmelser om vilka arter av vilt som får jagas och under vilken tid av året jakt får bedrivas på ifrågavarande arter samt om de områden där jakt får bedrivas samt om de förutsättningar i övrigt som skall gälla vid jakt efter viss art. Med de undantag som anges i 2 och 3 mom. får jakt [på dessa] fåglar inte tillåtas när arten återvänder till häckningsplatser, häckar eller föder upp ungar.

Landskapsstyrelsen kan, om det inte finns någon annan lämplig lösning, bevilja tillstånd till jakt under någon tid under perioden 15.3–25.5 [på] ejder, svärta, vigg, knipa, småskrake, storskrake, alfågel och morkulla i litet antal ..."

10 Det är tillåtet att jaga vigg, knipa, alfågel, storskrake, småskrake och morkulla på Åland under perioden 1.9–31.12.

11 Landskapsstyrelsen beviljade under åren 1998–2001 tillstånd för vårjakt för samtliga eller vissa av de arter som nämns i artikel 20 2 mom. i landskapslagen.

Bakgrund och det administrativa förfarandet

12 Kommissionen mottog under år 1995 och år 1996 klagomål avseende vårjakt på fåglar i Finland. Kommissionen skickade den 19 februari 1998 en formell underrättelse till Republiken Finland, i vilken kommissionen konstaterade att Republiken Finland, i strid med artikel 7.4 direktivet, tillät vårjakt på vissa vilda sjöfåglar som nämns i bilaga 2 till direktivet under häckningsperioden såväl på finländska fastlandet som på Åland. Kommissionen ansåg inte att villkoren för att tillämpa undantaget i artikel 9.1 c i direktivet var uppfyllda. Kommissionen påpekade i den formella underrättelsen särskilt att rekvisiten "någon annan lämplig lösning" och "i litet antal" inte var uppfyllda.

13 Kommissionen ansåg inte att svaret på den formella underrättelsen var tillfredsställande och sände den 28 april 1999 ett motiverat yttrande till Republiken Finland. I yttrandet upprepade kommissionen i huvudsak de invändningar som hade åberopats i den formella underrättelsen och anmodade Republiken Finland att vidta nödvändiga åtgärder inom två månader från delgivningen av yttrandet.

14 Den finländska regeringen besvarade det motiverade yttrandet i skrivelser av den 21 juni 1999 och av den 30 mars 2001.

15 Kommissionen upprättade den 25 juli 2001, efter att ha prövat de finländska myndigheternas svar, ett kompletterande motiverat yttrande i vilket kommissionen vidhöll sin tidigare uppfattning.

16 Eftersom Republiken Finland i sitt svar på det kompletterande motiverade yttrandet vidhöll att villkoren för att tillämpa undantaget i artikel 9.1 c i direktivet var uppfyllda, beslutade kommissionen att väcka förevarande talan.

Talan

17 Kommissionen har medgett att vårjakt i rekreationssyfte kan anses som en "förnuftig användning" i den mening som avses i artikel 9.1 c i direktivet men har understrukit att i det aktuella fallet uppfylls varken villkoret om annan förnuftig användning eller villkoret om vissa fåglar i litet antal genom sådan jakt.

Huruvida annan lämplig lösning saknas

Parternas argument

18 Enligt kommissionen finns det med avseende på de fågelarter som avses i detta mål andra lämpliga lösningar än vårjakt såväl på finländska fastlandet som på Åland. Kommissionen har, med stöd av en studie som gjorts av Republiken Finland, gjort

gällande att alla eller i stort sett alla arter som kan jagas på våren likaså förekommer på hösten i samma områden där de jagas på våren. Vårjakt på ejder, knipa, storskrake och vigg kan inte heller motiveras med att dessa arter inte förekommer på hösten i ovannämnda områden.

19 Kommissionen har däremot medgett att det inte förefaller sakligt motiverat att jaga alfågel på hösten i de områden där den jagas på våren.

20 Småskrake och svärta är fåglar som det i viss mån är svårare att jaga på hösten.

21 Kommissionen anser i varje fall, avseende de tre arter som nämnts i punkterna 19 och 20 i denna dom, att höstjakt, även om det är fråga om jakt i mindre skala än på våren, och "jakt på andra sjöfågelarter än sådana som förekommer om hösten" utgör andra lämpliga lösningar som kan ersätta vårjakt. Dessa tre arter har nämligen inte en sådan betydelse att de inte kan ersättas med något annat vilt i samma område. Särskilt alfågel kan ersättas med gräsand, kricka och blåsand. Kommissionen anser i andra hand att det borde vara möjligt att tillåta vårjakt på sjöfåglar som inte förekommer på hösten såvitt övriga villkor i artikel 9.1 c i direktivet är uppfyllda.

22 Den finländska regeringen har påpekat att det inte finns någon annan lämplig lösning som kan ersätta vårjakten i dess nuvarande form i Finland. Den finländska regeringen har härvid med avseende på varje art som berörs av den aktuella fördragsbrottstalan angett skäl till varför denna lösning inte är möjlig.

23 Den finländska regeringen har, avseende finländska fastlandet, gjort gällande att vårjakten sedan våren år 2001 endast berör alfågel, ejder och storskrake. På Åland får alla arter som nämns i punkt 5 i denna dom jagas på våren.

24 Den finländska regeringen har, avseende ejder, påpekat att behöriga myndigheter, med stöd av de upplysningar som de har till sitt förfogande, har ansett att vårjakt på ejder är nödvändig i vissa områden, eftersom ejdern inte förekommer i tillräckligt antal för att jagas på hösten. Det är nämligen så att de ejdrar som förekommer på hösten i dessa områden är ådor eller årsungar. Det är dessutom fråga om en art som häckar i Finland, varvid jägarna i häckningens intresse utrotar de små rovdjur som finns i dessa områden för att underlätta häckningen.

25 Det är inte möjligt att jaga knipa och vigg på hösten eftersom dessa fåglar då lever i stora grupper mer än femtio meter från strandkanten. De hagelgevär som används vid fågeljakt har en räckvidd om maximalt 35 meter och kulgevär får inte användas av säkerhetsskäl. Knipa är dessutom en art som häckar i hålor och som behöver de fågelholkar som satts upp. De flesta fågelholkarna har i själva verket satts upp av

jägarna själva. Jakten är således betydelsefull av hänsyn till knipans och viggens reproduktion.

26 Det grundläggande skälet för vårjakt på storskrake är behovet av att säkerställa att det kan sättas upp fågelholkar som är nödvändiga för storskrakens reproduktion. Dessa fågelholkar sätts framför allt upp av jägarna själva.

27 Den finländska regeringen har, avseende alfågel, svärta och småskrake, gjort gällande att det inte är möjligt att jaga dessa arter på hösten, eftersom de då inte förekommer i tillräckligt antal för att jagas i de områden där vårjakt är tillåten.

28 Den finländska regeringen har avslutningsvis bestritt kommissionens påstående att rekvisitet att det inte finns någon annan lämplig lösning inte är uppfyllt när vårjakt på en sjöfågelart kan ersättas med en jämförbar jakt på en annan art på hösten. Den finländska regeringen har anfört att härav följer att kommissionens resonemang inte överensstämmer med grunderna för direktivet, där varje art behandlas individuellt och enligt vilket fåglar avses skyddas artvis. Det kan för övrigt inte krävas att jakt på en art ersätts med jakt på en annan art utan att det har undersökts på vilket sätt ökningen av jakten på den förstnämnda arten påverkar skyddet av den.

Domstolens bedömning

29 Enligt artikel 7.1 i direktivet får de arter som nämns i bilaga 2 till direktivet jagas i enlighet med nationell lagstiftning. I artikel 7.4 föreskrivs emellertid att medlems-

staterna särskilt skall se till att de arter på vilka jaktlagstiftning tillämpas inte jagas under uppfödningsperioden eller under häckningens olika stadier.

30 I föreliggande mål omfattas de arter som berörs i målet och som nämnts ovan i punkt 5 av de två bestämmelser som nämnts i föregående punkt. Det är utrett att vårjaktsperioderna i Finland motsvarar häckningsperioderna för de berörda arterna. Dessa arter får inte heller, enligt artikel 7.4 i direktivet, jagas under ovannämnda perioder.

31 Enligt artikel 9.1 c i direktivet får, under förutsättning att villkoren i artikel 9.1 c respekteras, undantag medges för att jaga de arter som anges i bilaga 2 till detta direktiv under de perioder som anges i artikel 7.4 i direktivet, således även under uppfödningsperioden eller under häckningens olika stadier (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 oktober 2003 i mål C-182/02, Ligue pour la protection des oiseaux m.fl., REG 2003, s. I-12105, punkterna 9–11 och av den 9 juni 2005 i mål C-135/04, kommissionen mot Spanien, REG 2005, s. I-5269, punkt 17).

32 Bland de villkor som skall vara uppfyllda för att en sådan jakt skall tillåtas enligt artikel 9.1 c i direktivet finns villkoret att det inte skall finnas någon annan lämplig lösning (se domen i de ovannämnda målen Ligue pour la protection des oiseaux m.fl., punkt 15, och kommissionen mot Spanien, punkt 18).

33 Detta villkor anses inte vara uppfyllt när en jaktperiod som har inletts med stöd av undantaget i onödan sammanfaller med perioder under vilka ett extra starkt skydd skall råda enligt direktivet. Villkoret är således inte uppfyllt när det jakttillstånd som beviljats med stöd av undantaget endast har till syfte att förlänga jaktperioden för vissa fågelarter i områden där dessa befann sig under de jaktperioder som fastställts i enlighet med artikel 7 i direktivet (se domarna i de ovannämnda målen Ligue pour la protection des oiseaux m.fl., punkt 16, och kommissionen mot Spanien, punkt 19).

34 Det skall inledningsvis, avseende vårjakt på de sju fågelarter som nämnts ovan i punkt 5, konstateras att vid den tidpunkt då den frist som angetts i det kompletterande motiverade yttrandet löpte ut fick endast alfågel, ejder och storskrake jagas på finländska fastlandet. Detta framgår även av handlingarna i målet och av den finländska regeringens påpekanden. Samtliga sju arter fick däremot jagas på Åland. Härav följer att endast alfågel, ejder och storskrake får jagas på våren såväl på finländska fastlandet som på Åland.

35 Det skall, avseende ejder, erinras om att det följer av den ornitologiska studie som utförts av Riista ja kalatalouden tutkimuslaitos (finskt institut för studier av vilt och fiske) och som parterna har hänvisat till (nedan kallad studien) att det från början av hösten finns ett icke försumbart antal ejdrar i de områden där vårjakt sker. Den finländska regeringens påstående att de ejdrar som finns i dessa områden på hösten är ådor eller årsungar stöds inte av några bevis, vilket den finländska regeringen även har medgett. Det är slutligen korrekt att jägarna utför en nyttig naturvårdsuppgift när de på våren jagar små rovdjur för att ejderns häckning skall ge bättre resultat. Det framgår inte varför en sådan naturvårdsuppgift endast kan utföras om ejder får jagas på våren.

36 Det kan vidare inte anses klarlagt att vårjakt på ejder, som sker undantagsvis, uppfyller villkoret i artikel 9.1 c i direktivet, nämligen att det inte finns någon annan lämplig lösning.

37 Det har, avseende knipa och vigg, inte bestritts att dessa arter finns i visst antal på hösten i de områden där vårjakt sker. Det följer dessutom av studien att mellan 36 och 37 procent av de fåglar som finns i dessa områden på hösten befinner sig mins. 50 meter från strandkanten. Det har för övrigt angetts i studien att procentsatserna härrör från fågelräkningar som gjorts från en båt i rörelse och därmed speglar situationen i ett visst givet ögonblick. Jakt är i gengäld en aktivitet som förekommer över längre tid och där jägaren inväntar att fåglarna byter plats. Det är följaktligen sannolikt, enligt studien, att den andel fåglar som kan jagas från strandkanten är större än den andel som skattats vid fågelräkningarna.

38 Om det, i synnerhet avseende knipa, kan antas att jägarna genom att sätta upp fågelholkar under vårjaktssäsongen befrämjar reproduktionen, framgår det i gengäld inte att en sådan handling endast skulle kunna genomföras om jakt på ovannämnda fågel var tillåten på våren.

39 Det skall således konstateras att den finländska regeringen inte har visat att vårjakt på knipa och vigg uppfyller villkoret i artikel 9.1 c i direktivet att det inte finns någon annan lämplig lösning.

40 Avseende vårjakt på storskrake, som huvudsakligen motiveras med att det är nödvändigt att fågelholkar sätts upp, i huvudsak av jägarna, för att denna skall kunna häcka, är det tillräckligt att med vederbörliga förändringar hänvisa till punkterna 38 och 39 i denna dom.

41 Det skall avseende småskrake och svärta erinras om att den finländska regeringen, utan att ha förebringat bevisning till stöd för sina påståenden, har begränsat sig till att påpeka att det inte är möjligt att jaga småskrake och svärta på hösten, eftersom de inte förekommer i tillräckligt antal för att jagas under denna årstid i de områden där vårjakt är tillåten. Det framgår av studien att de två arterna åtminstone under en del av hösten förekommer på Åland, dock i påtagligt mindre antal än på våren.

42 Det kan dessutom konstateras att det inte är utrett att vårjakt på småskrake och svärta uppfyller villkoret i artikel 9.1 c i direktivet att det inte finns någon annan lämplig lösning.

43 Vad slutligen avser alfågel har kommissionen olyckligt nog glömt att uttryckligen nämna denna art i yrkandena i sin ansökan, trots att kommissionen i samma ansökan särskilt har kritiserat svaranden för att tillåta vårjakt på alfågel utan att villkoret att det inte finns någon annan lämplig lösning varit uppfyllt. Det har inte bestritts att alfågel inte kan jagas på hösten i de områden där den får jagas på våren.

44 Det skall härvid erinras om att en åtgärd som består i att det beviljas tillstånd att på hösten, eller på våren, jaga andra sjöfågelarter i samma områden där alfågel jagas på våren inte kan anses som en annan lämplig lösning i den mening som avses i artikel 9.1 c i direktivet. En sådan lösning kan i själva verket, åtminstone delvis, beröva bestämmelsen dess innehåll, eftersom det i bestämmelsen förbjuds att vissa fågelarter jagas i vissa områden, även om jakt i litet antal antagligen inte utgör ett hot mot att populationerna av dessa fågelarter bibehålls på en tillfredsställande nivå och följaktligen utgör en förnuftig användning av dessa arter (se, för ett motsvarande synsätt, domen i det ovannämnda målet Ligue pour la protection des oiseaux m.fl., punkt 17). Ovannämnda lösning ger dessutom, utan att härmed alla fågelarter anses jämförbara i jaktavseende, hur som helst upphov till rättsosäkerhet, eftersom det inte framgår av vilket skäl det kan anses att jakt på en art skulle kunna ersättas med jakt på en annan art.

45 Härav följer att vårjakt på alfågel uppfyller villkoret i artikel 9.1 c i direktivet att det inte finns någon annan lämplig lösning.

46 Mot bakgrund av vad ovan anförts skall kommissionens invändningar att vårjakt på ejder, knipa, småskrake, storskrake, svärta och vigg inte överensstämmer med villkoret i artikel 9.1 c i direktivet att det inte finns någon annan lämplig lösning godtas.

Rekvisitet i litet antal

Parternas argument

47 Kommissionen har hävdat att enligt ORNIS-kommittén skall med "i litet antal" förstås ett antal som är mindre än 1 procent av den genomsnittliga årliga dödligheten för den berörda arten för arter beträffande vilka jakt är förbjuden och ett antal som motsvarar ungefär 1 procent för arter beträffande vilka jakt är tillåten.

48 Republiken Finland har avseende jakt av ejder, storskrake, småskrake, svärta, knipa och vigg inte respekterat villkoret om jakt "i litet antal" i den mening som avses i artikel 9.1 c i direktivet. Villkoret har däremot respekterats avseende alfågel.

49 Den finländska regeringen har medgett att ovannämnda villkor inte har respekterats avseende ejder, storskrake, småskrake och svärta.

50 Den finländska regeringen har däremot påpekat att under vårjakten år 2001 fångades 1 461 knipor och 2 585 viggar. När dessa siffror jämförs med den genomsnittliga dödligheten för dessa arter framkommer talet 0,8 procent för knipa och 1,2 procent för vigg. Båda arterna uppfyller således det avgörande villkor som

lagts fast av ORNIS-kommittén att det antal fåglar som fångas skall motsvara omkring 1 procent av den årliga dödligheten för arten. Populationernas tillstånd har dessutom medfört att dessa arter tvärtom har ökat i antal.

Domstolens bedömning

51 Det skall erinras om att jakt enligt artikel 9.1 c i direktivet endast är tillåten om den avser vissa fåglar i litet antal (se domen i det ovannämnda målet Ligue pour la protection des oiseaux m.fl., punkt 15).

52 Det är ostridigt i målet att villkoret att jakt endast får avse jakt i litet antal inte har respekterats avseende ejder, storskrake, småskrake och svärta. Det återstår dock att klarlägga huruvida villkoret är uppfyllt avseende knipa och vigg.

53 I kommissionens andra rapport om tillämpningen av direktiv 79/409/EEG om bevarande av vilda fåglar (KOM(93) 572 slutlig av den 24 november 1993) anges i enlighet med ORNIS-kommitténs yttranden att ett litet antal är en fångst som understiger 1 procent av den årliga dödligheten för den berörda populationen

(medelvärde) beträffande arter som inte får jagas och i storleksordningen 1 procent för arter som är föremål för jakt. Med den "berörda populationen" avses såvitt avser flyttfåglar populationen i de regioner som tillgodoser det huvudsakliga antalet fåglar som passerar genom den region i vilken undantaget tillämpas under den tillämpliga perioden.

54 Det kriterium som utarbetats av ORNIS-kommittén för vad som skall vara ett litet antal är visserligen inte rättsligt bindande, men på grund av det vetenskapliga värde som kommitténs yttranden åtnjuter, och på grund av att det inte förebringats någon vetenskaplig bevisning som talar för motsatsen, kan detta kriterium i förevarande fall användas av domstolen som referensmaterial vid bedömningen av huruvida det undantag som svaranden beviljat med stöd av artikel 9.1 c i direktivet uppfyller kravet på att de berörda fåglarna endast får fångas i litet antal (se, särskilt, dom av den 9 december 2004 i mål C-79/03, kommissionen mot Spanien, REG 2004, s. I-11619, punkt 41).

55 Det är utrett att våren 2001 fångades 1 461 knipor och 2 585 viggar på Åland. Det framgår dessutom av handlingarna att enligt ORNIS-kommittén motsvarar en vårjakt på 1 758 knipor och 2 208 viggar 1 procent av den årliga totala dödligheten för de berörda populationerna och uppfyller således villkoret att jakt skall ske i litet antal, vilket uttalats av ORNIS-kommittén.

56 Antalet knipor som jagats på Åland förefaller därför vid utgången av den frist som angetts i det kompletterande motiverade yttrandet ha varit under den gräns för "i litet antal" som fastställts av ORNIS-kommittén.

57 Vad beträffar vigg motsvarade antalet fångade fåglar minst 1,2 procent av den totala årliga dödligheten för det berörda beståndet. Mot denna bakgrund skall, enligt ORNIS-kommittén, med "i litet antal" dels förstås all jakt i storleksordningen 1 procent av den totala årliga dödligheten för den berörda populationen för arter, som vigg, som får jagas, dels har det inte bestridits att viggpopulationen har växt varvid det kan konstateras att antalet viggar som jagats på Åland inte överskrider den gräns för "i litet antal" som fastställts av kommittén.

58 Härav följer att villkoret att fågel endast får jagas i litet antal iakttogs med avseende på vårjakten på knipa och vigg vid den tidpunkt då den frist som angetts i det motiverade kompletterande yttrandet löpte ut.

59 Mot bakgrund av vad som anförts ovan skall kommissionens invändning att vårjakten på ejder, storskrake, småskrake och svärta inte överensstämmer med villkoret i artikel 9.1 c i direktivet att dessa endast får jagas i litet antal godtas.

60 Det skall följaktligen konstateras att Republiken Finland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet, eftersom Republiken Finland avseende vårjakt på sjöfågel på finländska fastlandet och på Åland inte har visat

— att villkoret i artikel 9.1 c i direktivet att det inte finns någon annan lämplig lösning än vårjakt för att kunna beviljas ett undantag är uppfyllt för ejder, knipa, småskrake, storskrake, svärta och vigg, och

— att villkoret i ovannämnda bestämmelse att jakten endast får avse fåglar i litet antal för att kunna beviljas ett undantag är uppfyllt för ejder, storskrake, småskrake och svärta.

61 Talan ogillas i övrigt.

Rättegångskostnader

62 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Republiken Finland skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Finland i huvudsak har tappat målet, skall denna stat ersätta rättegångskostnaderna.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

1) **Republiken Finland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar, i dess lydelse enligt akten om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen, eftersom Republiken Finland avseende vårjakt på sjöfågel på finländska fastlandet och på Åland inte har visat**

— **att villkoret i artikel 9.1 c i ovannämnda direktiv att det inte finns någon annan lämplig lösning än vårjakt för att kunna beviljas ett undantag är uppfyllt för ejder, knipa, småskrake, storskrake, svärta och vigg, och**

— **att villkoret i ovannämnda bestämmelse att jakten endast får avse fåglar i litet antal för att kunna beviljas ett undantag är uppfyllt för ejder, storskrake, småskrake och svärta.**

2) **Talan ogillas i övrigt.**

3) **Republiken Finland skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Underskrifter